

Sygn. akt VIII K 933/12

6 Ds 351/09

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Legnicy VIII Wydział Karny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jacek Seweryn

Protokolant: sekr.sądowy Anna Lisowska

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu dnia 12.03.2013 r.

sprawy **M. S.**

ur. (...) w N.

syna T. i E.

oskarżonemu o to, że :

I. w okresie od stycznia 2005 r. do 13.11.2007 r. będąc Prezesem Zarządu Spółki (...) Sp. z o.o. z/s w L. posiadając samodzielną reprezentację spółki nie zgłosił w Sądzie Gospodarczym wniosku o upadłość spółki pomimo poswatań warunków uzasadniających upadłość spółki, która tracąc płynność finansową zaprzestała trwałego płacenia zobowiązań wobec swoich wierzycieli, i tak w szczególności wobec: Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie regulowała wierzytelności z tytułu ubezpieczenia społecznego i zdrowotnego od stycznia 2005 r oraz wobec Urzędu Skarbowego w L. nie regulując zaległości podatkowych wynikających z podatku PIT-4 oraz podatku VAT za okres od 2002 r do 2006 r

tj. o czyn z art. 586 ksh

II. w okresie od 2006 r do dnia 06 lutego 2007 r. będąc Prezesem Zarządu Spółki (...) Sp. z o.o. z/s w L. posiadając samodzielną reprezentację spółki nie złożył w Sądzie Gospodarczym w przewidzianym ustawowo terminie, sprawozdania finansowego za 2006 r i 2007 r

tj. o czyn z art. 79 pkt 4 w zw. z art. 69 pkt 1 ustawy o rachunkowości

I. uznaje oskarżonego **M. S.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 586 ksh i art. 33 § 1 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

II. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 kpk postępowanie karne o popełnienie czynu z art. 79 pkt 4 w zw. z art. 69 pkt 1 ustawy o rachunkowości opisanego w pkt II części wstępnej wyroku umarza,

III. na podstawie art.624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt VIII K 933/12

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W lipcu 2001r. zarejestrowana została (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. przy ul. (...). Od początku istnienia Spółki Prezesem Zarządu Spółki był oskarżony M. S.. W związku z pełnioną funkcją, jak również z uwagi na to, że Zarząd Spółki był jednoosobowy, oskarżony M. S. uprawniony był do reprezentowania Spółki na zewnątrz. Przedmiotem działalności Spółki był handel hurtowy i detaliczny sprzętem komputerowym, jak też doradztwo w tym zakresie. Spółka posiadała kilka punktów handlowych w miastach położonych na terenie D..

Od początku 2005r. Spółka zaczęła mieć trudności finansowe i w związku z tym zaczęła tracić płynność finansową. Wobec powyższego powstawały coraz większe trudności z regularnym i terminowym uiszczeniem należności wobec wierzycieli Spółki, w szczególności wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, z tytułu składek na Fundusze: Ubezpieczeń Społecznych, Zdrowotny oraz Pracy i Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, a także już od 2002 roku wobec Urzędu Skarbowego z tytułu podatku od towarów i usług VAT oraz podatku dochodowego od osób fizycznych. Ponieważ Spółka nie regulowała powyższych zobowiązań powstawały coraz większe zaległości. Zaległość Spółki wobec ZUS za okres od stycznia 2005r. do lipca 2006r. wyniosła 140 386,90 zł, natomiast wobec Urzędu Skarbowego z tytułu podatku VAT za okres od lutego 2006r. do czerwca 2006r. 69 682,00 zł, a z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych za okres od lutego 2002r. do maja 2006r. 21 876,90 zł. Narastające zaległości wynikające z zaprzestania regulowania zobowiązań, a spowodowane trudnościami finansowymi Spółki doprowadziły do utraty płynności finansowej przez Spółkę. Mimo, że Spółka zaprzestała regulowania swoich zobowiązań, jak też zaczęła zamykać istniejące punkty handlowe, oskarżony M. S., posiadający wyłączne uprawnienie do reprezentowania Spółki nie złożył do właściwego Sądu Gospodarczego wniosku o upadłość Spółki, a zaciągał kolejne zobowiązania w tym ze Spółką (...)Sp. z o.o.

Nadto na oskarżonym M. S., jako na Prezesie Zarządu Spółki ciążył również obowiązek składania do Krajowego Rejestru Sądowego corocznych sprawozdań finansowych. Oskarżony M. S. nie dopełnił tego obowiązku i nie złożył takich sprawozdań za lata 2006 i 2007.

dowody:

- zeznania świadka R. M. k. 5 – 7,
- odpis pełny z Rejestru Przedsiębiorców k. 8 – 11,
- pismo ZUS k. 22,
- pismo Urzędu Skarbowego z załącznikami k. 23 - 40,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. S. k. 65, 132.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 06.12.2010r. o sygn. akt V Ks 280/10 oskarżony M. S. został uznany winnym, między innymi tego, że:

I. w okresie od 1 stycznia 2007r. do 17 lipca 2007r. jako prezes Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L., ul. (...), nie złożył sprawozdania finansowego powyższej firmy za rok 2006 w Krajowym Rejestrze Sądowym dla W. IX Wydział

Gospodarczy, wbrew przepisom art. 69 ust. 1 i 2 w zw. z art. 4 ust. 5 i w zw. z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości,

to jest o czyn z art. 79 ust. 4 ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości

II. w okresie od 1 stycznia 2008r. do 16 lipca 2008r. jako prezes Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L., ul. (...), nie złożył sprawozdania finansowego powyższej firmy za rok 2007 w Krajowym Rejestrze Sądowym dla W. IX Wydział Gospodarczy, wbrew przepisom art. 69 ust. 1 i 2 w zw. z art. 4 ust. 5 i w zw. z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości,

to jest o czyn z art. 79 ust. 4 ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości

dowody:

- akta Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia o sygn. V Ks 280/10.

Oskarżony M. S. ma 41 lat. Jest rozwiedziony i ma na swoim utrzymaniu jedno dziecko, na które łoży alimenty. Z zawodu jest informatykiem. Oskarżony utrzymuje się z pracy w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. i otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 1400 zł.

Oskarżony M. S. był dotychczas karany.

dowody:

- dane osobopoznawcze k. 64, 123,

- karta karna k. 90, 95, 104, 130.

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony M. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania dalszych wyjaśnień.

Składając natomiast wyjaśnienia przed Sądem oskarżony M. S. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Odnośnie czynu zarzucanego mu w punkcie I części wstępnej wyroku wyjaśnił on, że nie złożył wniosku o upadłość Spółki, której był Prezesem Zarządu, gdyż nie miał świadomości tego, że zachowanie takie jest zagrożone sankcją karną. Natomiast odnośnie czynu zarzucanego mu w punkcie II części wstępnej wyroku podał on, że za czyn ten został już skazany.

dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego M. S. k. 65, 132.

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd opierał się na dowodach zawnioskowanych w akcie oskarżenia do ujawnienia oraz częściowo wyjaśnieniach oskarżonego M. S., a także na zeznaniach świadka R. M..

Istotne dla poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych były przede wszystkim informacje wynikające z treści dokumentów w postaci odpisu pełnego z Rejestru Przedsiębiorstw oraz pism ZUS – u i Urzędu Skarbowego, z których wynika, iż (...) Sp. z o.o. utraciła płynność finansową i zaprzestała regulowania zobowiązań, jak również to, że w stosownym czasie nie został złożony wniosek o ogłoszenie upadłości Spółki, jak również to, że za lata 2005 i 2007 nie zostały złożone sprawozdania finansowe Spółki.

Pomocne w dochodzeniu prawdy materialnej okazały się również informacje wynikające z dokumentów zgromadzonych w aktach Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia o sygn. V Ks 280/10. Z akt tych wynika bowiem, iż oskarżony M. S. został już prawomocnie skazany za czyn opisany w punkcie II części wstępnej wyroku.

Na uwzględnienie zasługiwały również zeznania złożone przez świadka R. M. reprezentującego spółkę (...) Sp. z o.o. W/w zeznał bowiem, że w marcu 2006r. spółka (...) mimo likwidacji punktów handlowych i złej kondycji finansowej, zaciągnęła w spółce (...) Sp. z o.o. kredyt kupiecki w wysokości 60 475,40 zł i nie wywiązała się z zaciągniętego zobowiązania.

Odnosząc się natomiast do wyjaśnień oskarżonego M. S., Sąd uwzględnił jedynie wyjaśnienia, które oskarżony złożył przed Sądem. Przyznał się on bowiem do popełnienia zarzucanych mu czynów, a złożone przez niego wyjaśnienia korelują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. W pozostałym zakresie Sąd uznał, iż złożone przez oskarżonego wyjaśnienia stanowią wyraz przyjętej przez niego linii obrony.

W tak ustalonym stanie faktycznym i ocenionych dowodach Sąd uznał, że zachowanie oskarżonego M. S. w zakresie I z zarzucanych mu czynów wypełniło znamiona przestępstwa z art. 586 ksh.

Przepis art. 586 ksh reguluje kwestię odpowiedzialności karnej za niezgłoszenie upadłości. Z treści powołanego przepisu wynika wprost, że przestępstwo to może popełnić tylko osoba, która jest (ewentualnie była w momencie zaistnienia stanu uzasadniającego ogłoszenie upadłości) członkiem zarządu spółki albo jej likwidatorem. Jest to więc przestępstwo indywidualne, które może zostać popełnione przez osoby zarządzające spółką handlową. Przy czym podkreślenia wymaga fakt, że przestępstwo niezgłoszenia upadłości spółki może popełnić wyłącznie członek zarządu lub likwidator. Odpowiedzialność taka nie dotyczy członków innych organów spółki, ani prokurenta ani pełnomocnika.

Nadto przestępstwo z art. 586 ksh jest przestępstwem umyślnym. Oznacza to, że może zostać popełnione w zamiarze bezpośrednim, kiedy to osoba zobowiązana do zgłoszenia wniosku o upadłość celowo działa na szkodę wierzycieli, czy też spółki zaciągając kolejne zobowiązania i zwlekając ze złożeniem wniosku o upadłość. Ponadto przepis dopuszcza możliwość popełnienia tego przestępstwa w zamiarze ewentualnym. Może do tego dojść wówczas, gdy dłużnik – jego reprezentant – dopuszcza do świadomości fakt, że może istnieć stan implikujący obowiązek złożenia do sądu wniosku o upadłość, jednak nie czyni tego, godząc się na powstanie stanu sprzecznego z prawem. Nadmienić należy, że zasłanianie się przez członka zarządu lub likwidatora niewiedzą i brakiem świadomości w tym zakresie nie może być podstawą uniknięcia odpowiedzialności karnej. Należy pamiętać, że osoba zarządzająca spółką winna mieć pełną świadomość co do jej stanu, w szczególności kondycji finansowej.

Z kolei sam obowiązek zgłoszenia upadłości wynika wprost z przepisów Prawa upadłościowego i naprawczego. Konkretnie reguluje to przepis art. 21, zgodnie z którym dłużnik jest obowiązany, nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości, zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości. W ustępie drugim powołanego przepisu została zawarta regulacja, że w przypadku, gdy dłużnikiem jest osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, obowiązek zgłoszenia upadłości spoczywa na każdym, kto ma prawo go reprezentować sam lub łącznie z innymi osobami.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy nie może budzić wątpliwości okoliczność, że oskarżony M. S. będąc Prezesem Zarządu (...) Sp. z o.o., mając świadomość wynikających z pełnionej funkcji obowiązków, nie dopełnił ich. Bezspornym pozostaje bowiem fakt, iż wniosek o upadłość nie został złożony, czemu i oskarżony nie zaprzecza. Nie ulega również wątpliwości fakt, iż w realiach niniejszej sprawy istniały wszelkie przesłanki do wystąpienia z wnioskiem o ogłoszenie upadłości Spółki. Od 2005r. Spółka niemal zaprzestała regulowania zobowiązań, przynajmniej publicznoprawnych, zobowiązania Spółki systematycznie się powiększały. Bezspornym pozostaje również fakt, iż oskarżony miał świadomość odnośnie sytuacji finansowej Spółki, czemu on sam nie przeczy. Nie ulega również wątpliwości, że z uwagi na utratę płynności finansowej Spółka zaczęła zamykać funkcjonujące w jej ramach punkty handlowe. Powyższe okoliczności bez wątpienia uzasadniały i nakładały na oskarżonego obowiązek

wystąpienia z wnioskiem o upadłość. Sąd nie miał również wątpliwości, że oskarżony był świadom swoich obowiązków wynikających z pełnionej funkcji, jak bowiem sam podał, wniosku o upadłość nie złożył nie z braku świadomości, iż ciąży na nim takowy obowiązek, a kierując się wyłącznie brakiem świadomości w zakresie odpowiedzialności karnej.

Wymierzając oskarżonemu M. S. karę Sąd uznał, że nie ma potrzeby, by wobec oskarżonego należało stosować najsurowszą karę, to jest karę pozbawienia wolności. Natomiast mając na uwadze sytuację zawodową oskarżonego orzeczenie kary ograniczenia wolności wydaje się niecelowe. Orzekając wobec oskarżonego karę 80 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł, Sąd miał na uwadze jego sytuację majątkową, stosunki rodzinne oraz możliwości płatnicze.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara uwzględnia zarówno stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, jak również stopień jego zawinienia.

W ocenie Sądu orzeczona wobec oskarżonego kara grzywny spełni również należycie swoją rolę w zakresie prewencji szczególnej jak i ogólnej, a także ugruntuje w społeczeństwie przekonanie, że zachowanie oskarżonego spotkało się z właściwą reakcją organów wymiaru sprawiedliwości.

Odnosząc się natomiast do rozstrzygnięcia, jakie zapadło w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu M. S. w punkcie II części wstępnej wyroku, po zapoznaniu się z treścią wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 06.12.2010r. o sygn. akt V Ks 280/10, którym oskarżony M. S. został uznany winnym popełnienia czynów z art. 79 ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości, Sąd uznał, iż w realiach niniejszej sprawy, w zakresie zarzutu ujętego w punkcie II części wstępnej wyroku, w stosunku do oskarżonego zaistniały przesłanki do zastosowania art. 17 § 1 pkt 7 kpk. Stwierdzić bowiem należy, iż wobec tego oskarżonego toczyło się już postępowanie o popełnienie czynów objętych również aktem oskarżenia w niniejszej sprawie (pkt II), które to postępowanie zostało zakończone prawomocnym wyrokiem skazującym. Jak bowiem wynika z treści w/w wyroku oskarżony M. S. został skazany za to, że:

I. w okresie od 1 stycznia 2007r. do 17 lipca 2007r. jako prezes Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L., ul. (...), nie złożył sprawozdania finansowego powyższej firmy za rok 2006 w Krajowym Rejestrze Sądowym dla W. IX Wydział Gospodarczy, wbrew przepisom art. 69 ust. 1 i 2 w zw. z art. 4 ust. 5 i w zw. z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości, to jest o czyn z art. 79 ust. 4 ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości,

II. w okresie od 1 stycznia 2008r. do 16 lipca 2008r. jako prezes Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L., ul. (...), nie złożył sprawozdania finansowego powyższej firmy za rok 2007 w Krajowym Rejestrze Sądowym dla W. IX Wydział Gospodarczy, wbrew przepisom art. 69 ust. 1 i 2 w zw. z art. 4 ust. 5 i w zw. z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości, to jest o czyn z art. 79 ust. 4 ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości.

Natomiast w niniejszej sprawie oskarżonemu M. S. zarzucono popełnienie przestępstwa polegającego na poświadczeniu tym, że w okresie od 2006r. do 6 lutego 2006r. będąc Prezesem Zarządu Spółki (...) Sp. z o.o. z/s w L., posiadając samodzielną reprezentację spółki nie złożył w Sądzie Gospodarczym w przewidzianym ustawowo terminie, sprawozdania finansowego za 2006r. i 2007r., to jest o czyn z art. 79 ust. 4 ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości.

Analizując stawiane oskarżonemu M. S. w obydwu postępowaniach zarzuty, nie ulega wątpliwości zarówno tożsamość przedmiotowa stawianych oskarżonemu zarzutów, jak też fakt, iż okresy objęte zarzutami w obydwu sprawach są zbieżne.

Mając na uwadze sytuację finansową oskarżonego, Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania w całości. Te same względy stały u podstaw odstąpienia od wymierzenia oskarżonemu opłaty w sprawie.